

Verslag VBC contactdag 10 april 2010

Sinds de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit bij de evaluatie van het binnenvisserijbeleid in 2004 het instellen van visstandbeheercommissies (VBC) als speerpunt benoemde, werd het belang van een visplan ook steeds groter. Bij de vaststelling van het nieuwe binnenvisserijbeleid in 2009 heeft het visplan een duidelijke plaats in het beleid gekregen. Toch heerste er nog veel onduidelijkheid over VBC's en de visplannen. Om de leden van de verschillende VBC's in contact met elkaar te brengen en ervaringen met elkaar te delen, organiseerden de Combinatie van Beroepsvissers en Sportvisserij Nederland een VBC-contactdag. In de Jaarbeurs in Utrecht is vandaag dan ook een gemêleerd gezelschap van sportvissers, beroepsvissers, waterbeheerders en andere overheidsvertegenwoordigers aanwezig. Niet alleen om naar sprekers en panels te luisteren, maar vooral ook om met elkaar in dialoog te gaan.

Een gemêleerd gezelschap...

Praktijkervaringen

In afwachting van Minister Verburg van LNV doet dagvoorzitter René Schepers een snel rondje door de zaal voor de samenstelling van het gezelschap. Het blijkt dat alle deelnemers elkaar hebben opgezocht: de beroepsvissers zitten bij de beroepsvissers en ook de waterbeheerders hebben elkaar opgezocht. Alleen de sportvissers zitten wat verspreid. "Om strategisch vanuit elke hoek toe te kunnen slaan", grapt Schepers.

Bij de vraag wie er van de VBC's al een visplan heeft gaat een tiental handen de lucht in. Maar op de vraag of die plannen ook daadwerkelijk worden uitgevoerd, blijven meer handen naar beneden. Een beroepsvisser merkt op dat hij al 25 jaar met hetzelfde plan werkt, en wijst naar zijn hoofd. "Dat zit hier, in mijn hoofd." Hij heeft dan ook twijfels over de werkbaarheid van een visplan. De beroepsvissers in de zaal blijken sceptisch. Ze vragen zich af wat er voor hen met een visplan te winnen valt. Ze zijn bang dat ze hun beroep niet meer goed kunnen uitoefenen en dat ze nog minder op aal mogen vissen. Sportvissers zijn op hun beurt bang dat beroepsvissers naast aal ook schubvissen zullen meenemen.

Toch zien velen ook de voordelen aan een visplan. Het zet de poort open voor een verregaande samenwerking tussen sportvisserij en beroepsvisserij. Of zoals een sportvisser het in de zaal verwoord: "Iedereen heeft dezelfde ambitie, en dat is dat we in de toekomst goed kunnen blijven vissen."

De dagvoorzitter vraagt of er in de zaal voorbeelden zijn van een goede samenwerking binnen een VBC. Een VBC-voorzitter zegt dat er binnen een VBC een gestructureerde dialoog moet plaatsvinden. Men moet opletten dat er niemand uit de emmer springt en protesterend de vergadering verlaat. De dagvoorzitter vraagt hoe hij dit dan oplost. "Als het spannend wordt, laat ik ze altijd even naar de WC gaan" zegt hij lachend. "Uiteindelijk lost het zichzelf op." Hobbels zijn er volgens deze VBC-voorzitter altijd, en wanneer je een visplan hebt, moet dat ook steeds bijgesteld worden. De dagvoorzitter besluit de opening met de concluderende woorden dat het dus een lastige kwestie is om gezamenlijk tot een visplan te komen en geeft daarna het woord aan de Minister van LNV.

Toespraak demissionair minister Gerda Verburg

In haar openingswoord trekt de minister de vergelijking tussen de landbouw en de visserij. Eerder deze dag was ze te gast op een boerderij voor de officiële opening van de Open Boerderijdagen. Deze dagen helpen om de vooroordelen rond boeren weg te nemen. Ook in de visserij hoort ze verhalen over het leegvissen van water door beroepsvissers en sportvissers die zich niet aan de regels houden. Transparantie is volgens haar ook in deze sector nodig. Deze VBC contactdag komt volgens haar dan ook op een goed moment. Belanghebbenden moeten elkaar diep in de ogen kijken, elkaar leren kennen, de vooroordelen wegnemen en ervaringen uitwisselen. Daarnaast moeten er niet alleen afspraken worden gemaakt over duurzame visserij, maar moet er ook toezicht zijn op deze plannen. De rijksoverheid bepaalt volgens haar de kaders en randvoorwaarden van de visplannen, maar de leden van de VBC's kleuren deze in. Visplannen spelen namelijk in op regionale kansen en grenzen.

De minister ziet ook dat het gezamenlijk bouwwerk van duurzaam vissen nog niet af is. Ze schrikt wanneer ze hoort dat er nog VBC's zijn die nog niet bezig zijn met visplannen. Ze begrijpt de problemen en hobbels door tegenstellingen bij de diverse belanghebbenden. Het beleid moet daarom volgens haar aangescherpt worden. VBC's op rijkswateren hebben tot het eind van het jaar om een visplan te schrijven, anders volgt er een visstop. Maar deze regel geldt nog niet voor regionale wateren. Het ministerie is al bezig met de voorbereidingen om de regelgeving aan te passen voor alle wateren. Minister Verburg roept de aanwezigen op om de regels van de staatswateren alvast te gaan volgen voor de regionale wateren.

Het visplan is hét instrument voor een duurzame visserij. Dit vereist rentmeesterschap en er rust dan ook een grote verantwoordelijkheid op de schouders van de leden van een VBC. Vanuit de beleefde verschillen, maar met een gezamenlijk doel, moet er een visplan komen. Ze roept de VBC's die nog geen visplan hebben op om de oren en ogen open te houden, en de VBC's die al verder zijn te vragen naar hun ervaringen. "Want beeldt u eens in wat u over een aantal jaren kunt zeggen wanneer uw kleinkind aan u vraagt wat u bijgedragen heeft aan het feit dat er nog voldoende vis in de wateren zit."

Project VBC-ondersteuning

Nadat de website www.visstandbeheercommissie.nl is geopend door de minister met een druk op de digitale schaar, geeft Han Walder van de Combinatie van Beroepsvissers een presentatie over de ondersteuning van de VBC's bij het opstellen van de visplannen.

Walder geeft aan dat de VBC's geen doel op zich zijn. Het is een middel om het doel, een visplan, te bereiken. Naast een goede communicatie en inventarisatie van de vangsten en onttrekkingen, zijn er doelstellingen nodig. Deze moeten volgens Walder wel SMART zijn (Specifiek, Meetbaar, Acceptabel, Realistisch en Tijdsgebonden).

Een visplan maken is een leerproces, en dit leerproces loopt goed wanneer er tijd, energie en begeleiding is. Het algemene VBC-project dat wordt uitgevoerd door de Combinatie van Beroepsvissers en Sportvisserij Nederland met financiële ondersteuning van het Ministerie van LNV, kan op een aantal punten helpen, zoals met de website, het werken met sjablonen voor plannen, voorlichting over het overheidsbeleid en het geven van trainingen hoe te werken in VBC's. Maar daarnaast is het vullen van de sjablonen met basisgegevens, en het opzetten van een interne communicatie iets dat elke VBC afzonderlijk moet doen. Walder sluit af met een foto van een veldrijder, ploeterend in de modder. Hij vergelijkt dit met het opstellen van een visplan: het gaat moeizaam, maar het gaat vooruit.

Minister Verburg verrichtte de openingshandeling voor www.visstandbeheercommissie.nl

De VBC en het Visplan

Jaap Quak van Sportvisserij Nederland neemt hierna de presentatie "VBC's en visplannen; waar staan we nu en hoe ziet de toekomst eruit?" voor zijn rekening. Hij neemt de aanwezigen mee in een korte geschiedenis van de VBC's en het visplan. Vanaf het absolute nulpunt in 1998, naar de Kader Richtlijn Water (KRW) toen de VBC's meer vorm begonnen te krijgen, de introductie van het visplan in 2004 tot de situatie van nu. Uiteindelijk moet in 2011 heel Nederland gedekt zijn door VBC's.

Quak geeft een aantal voordelen van de VBC's. Bij de VBC's is de kennis en informatie op één plek te vinden, het beheer van het gebied is doelmatiger, het maakt de visserij transparant en de kennis die er is bij de professionals en vrijwilligers kan efficiënter ingezet worden. Het wiel hoeft niet elke keer opnieuw uitgevonden te worden.

Daarnaast zijn er ook aandachtspunten waardoor VBC's beter kunnen functioneren. Zo kan volgens Quak de focus op de centrale doelstelling beter, is de rol van de waterbeheerder binnen de VBC nog niet goed uitgewerkt, zijn terreinbeheerders (gemeente, provincie) bijna altijd afwezig en kan de interne communicatie beter. De VBC's moeten minder op de problemen letten, maar meer op de kansen, en ook het gebruik van de nieuwe media moet gestimuleerd worden. Ook kunnen de motivaties om aan een VBC deel te nemen (meer erkenning door de andere partijen, persoonlijke ontwikkeling van VBC-leden) meer gestimuleerd worden.

Quak ziet het visplan als een groeiplan, en er is ruimte voor aanpassing als er betere gegevens beschikbaar komen. Maar dit kan allemaal op zijn tijd: "First things first".

Daarom geeft hij in zijn conclusie een aantal aanbevelingen mee. Als eerste moeten VBC's minder blijven hangen in problemen, maar naar oplossingen toewerken. Bovendien kunnen VBC's beter samenwerken, de ambitie en motivatie beter uitstralen en onzekerheden accepteren. Daarnaast ziet hij ruimte voor stagiaires die ondersteunend werk kunnen verrichten en moeten er trainingen en educatie komen. De dagvoorzitter concludeert dan ook terecht dat VBC-werk mensenwerk is.

Het discussieforum in actie, v.l.n.r. Nol Sweep, Doede Visser, Harm de Jongh, Mike Dijkstra, Herman Fastenau, Bauke de Witte en dagvoorzitter Rene Schepers

De VBC in discussie

Na de overhandiging van een petitie van de VBC Roerdal aan de Minister omtrent de aanleg van een waterkrachtcentrale zonder visgeleiding en het intermezzo, dat volgens de dagvoorzitter niet als pauze gezien mag worden, gaat het ochtendprogramma verder met een discussieforum. De zes leden in dit panel vormen samen, in de woorden van de dagvoorzitter, een "mini-VBC". Het panel bestaat uit Bauke de Witte (Rijkswaterstaat IJsselmeergebied), Herman Fastenau (voorzitter VBC Zandmaas), Mike Dijkstra (Hoogheemraadschap Rijnland), Harm de Jong (voorzitter VBC Hollands Noorderkwartier), Doede Visser (voorzitter Combinatie van Beroepsvissers) en Nol Sweep (voorzitter Sportvisserij Nederland).

De zaal heeft de microfoon snel gevonden en bestookt het panel met vragen. Een van de eerste vragen gaat over de toegankelijkheid van de visplekken. Bauke de Witte snapt dat er dan naar Rijkswaterstaat wordt gekeken, maar Rijkswaterstaat is vaak geen oeverbeheerder. Fastenau vertelt dat VBC Zandmaas samen met Rijkswaterstaat bezig is om een kaart samen te stellen met geschikte visplekken. Doede Visser ziet wel een probleem van zo'n kaart. Sportvissers en beroepsvissers zullen beide de goede plekken gaan opzoeken en elkaar in de weg gaan zitten. Er dient daarom goed contact te zijn tussen beroeps- en sportvissers. Het panel vindt de VBC en het visplan een goed vehikel om afspraken te maken tussen de verschillende vissers.

Er komt een opmerking uit de zaal dat de natuurterreinbeheerders ontbreken op deze dag. De organisatie zegt dat ze wel zijn uitgenodigd. Dit is ook een algemeen beeld bij veel VBC's. Ze worden wel uitgenodigd, maar geven er geen gehoor aan. Bij een enkele VBC zijn ze wel actief betrokken. Maar de betrokkenheid zou groter kunnen zijn.

Een beroepsvisser die in zes verschillende VBC's zit merkt op dat een toenadering van sport- en beroepsvissers heel mooi klinkt, maar dat de streefbeelden in de praktijk te ver uit elkaar liggen. Hij vraagt aan de twee voorzitters van de vissersbonden hoe zij denken die twee werelden bij elkaar te kunnen brengen. Doede Visser herkent de visie van de beroepsvisser. Beroeps- en sportvissers denken volgens hem in verschillende grootheden. Er zou volgens hem meer kennis moeten zijn over de visstand, zodat beroeps- en sportvissers elkaar niet in de weg zitten. Mike Dijkstra ziet het nog complexer: iedereen heeft het over de waterkwaliteit. Hoe helderder het water, hoe minder voedsel. Maar dit heeft gevolgen voor de visstand. Er zouden volgens Dijkstra gezamenlijke doelstellingen voor het water opgesteld moeten worden. Maar niet alleen tussen beroeps- en sportvissers zitten verschillen in opvattingen. Ook tussen de verschillende hengelsportverenigingen onderling zijn er spanningen, blijkt uit de reacties van het publiek.

Tijdens de discussie worden verschillende alternatieve vormen van inkomsten voor beroepsvissers besproken. Zo wordt er geopperd om beroepsvissers in te zetten om aal te vangen voor waterkrachtcentrales zonder goede visgeleiding. Uit de zaal komt de opmerking dat beroepsvissers ook ondernemers zijn en dat een deel van het werk voortaan ook uit onderzoek kan bestaan. Ook daar liggen nog kansen voor de VBC's. Beroepsvissers zouden meer betrokken moeten worden bij het beheer van de wateren. Hierdoor zal de focus van beroepsvissers minder snel op de oogst van schubvissen liggen.

Een ander heikel punt zijn de vangstquota. Deze zijn soms gebaseerd op informatie van zeker 30 jaar oud en zijn dus verouderd. Er komt een vraag vanuit het publiek wanneer deze bijgesteld gaan worden. Bauke de Witte reageert hierop dat de criteria waarop de vangstquota zijn vastgesteld ook bij Rijkswaterstaat niet meer duidelijk zijn, en dat er de bereidheid en noodzaak is om deze bij te stellen. Doede Visser reageert dat de quota een relatie moeten hebben met de productiviteit in bepaalde gebieden en meren, en daar is per gebied verschil in. Daarom moet er informatie ingebracht worden vanuit onderzoek en wetenschap. De rol van een VBC is hierin belangrijk.

Tijdens het afsluitende rondje langs de panelleden komt naar voren dat iedereen een duidelijk doel voor ogen heeft, en dat de verschillende belanghebbenden met respect en oog voor elkaars problemen elkaar moeten benaderen. Een sportvisser zou eens samen met een beroepsvisser op pad moeten en omgekeerd, om begrip te krijgen voor elkaars situatie. Of zoals Harm de Jong zegt: "realiseer je welke rol je hebt, en wat andermans rol is en vertaal deze naar gezamenlijke doelen."

Netwerk

Hierna is het tijd voor de lunch. Een lunch die niet alleen in het teken staat van het leggen van contacten en het delen van ervaringen. Maar waarbij de deelnemers ook de thema's kunnen kiezen van de workshops die ze tijdens het tweede gedeelte van de dag gaan volgen. Op elke tafel liggen de kaarten die toegang geven tot de eerste of tweede ronde van een workshop. Naast het eten wordt er dus ook driftig langs de verschillende tafels gelopen om een kaartje te bemachtigen voor die workshop waar ze heen willen. Of moeten, want aan een tafel is te horen: "Ah, *Communicatie met de achterban*. Daar moest ik van mijn baas naartoe."

De lunch is ook de tijd om het eerste gedeelte te evalueren, en dan vooral de openingstoespraak van de minister. "De minister stelt wel eisen aan de VBC's, maar geld wordt er niet voor vrijgemaakt," wordt ergens gezegd. Twee leden van een VBC in de regio Rotterdam zagen niet alleen hun ledenbestand, maar ook het beheersgebied verdubbelen toen ze nog een regio onder hun hoede moesten nemen. Dit had ook zijn weerslag op de organisatie van de VBC.

Een lid van een goedlopende VBC uit Friesland denkt een reden te hebben gevonden, waarom er nog zo weinig visplannen liggen. "Die website en workshops zijn goed, maar vissers zijn vrije vogels. Zij storen zich niet zo snel aan regels." Volgens hem moet er een fundamentele gedragsverandering komen bij alle vissers. Er moet meer afstand genomen worden en minder vanuit het eigenbelang gekeken. De aanwezigen zijn het wel met elkaar eens dat deze contactdag al veel eerder had moeten plaatsvinden. Ook wordt er door iedereen uitgekeken naar de workshops die gepland staan in de middag.

Aan de slag

De aanwezigen kunnen aan verschillende workshops meedoen. Er zijn workshops die zich bezig houden met de basisbeginselen van de VBC en de visplannen (*Introductie VBC* en *Introductie visplannen*) en workshops voor de VBC's die al wat verder zijn (*VBC-beleidskaders*, *Samenwerking tussen verschillende belangengroepen in VBC's* en *Communicatie met de achterban*). De secretarissen en voorzitters hebben elk een aparte workshop.

Terwijl er op de achtergrond flarden lachsalvo's van andere ruimtes de zaal binnenkomen, gaat het er bij de workshop *Introductie VBC's* serieus aan toe. Hier zitten vooral de belanghebbenden die nog een VBC moeten oprichten, of in het beginstadium zijn en vragen hebben over het functioneren van een VBC. Veel van deze gezichten zijn daarna in de tweede sessie dan ook aanwezig bij de workshop *Introductie visplannen*. Waar bij de *Introductie VBC's* vooral vragen gesteld konden worden, wordt tijdens de workshop over

De deelnemers van de workshop communicatie in actie

visplannen een actieve houding verwacht. Door middel van een verzonnen voorbeeld moeten de aanwezigen een visplan opstellen. Het betreft een meer waar twee hengelsportverenigingen en 5 beroepsvissers huizen. Ook wordt de omgeving (kanaal, rijksweg) en de visstand gegeven. Op kaartjes kan de ontbrekende informatie worden geschreven en onder het juiste kopje gelegd worden. Aan de hand daarvan wordt een visplan samengesteld. Binnen een aantal minuten verdringt zich een tiental mannen rond de spreadsheets en de schets van het meer. Dat het er bijna aan toe gaat als in een echte VBC, wordt duidelijk wanneer iemand bij een onduidelijkheid opmerkt "dat het een communicatiefout was." Hierop zegt de voorzitter van de workshop dat communicatiefouten niets vreemd zijn in een VBC.

Nog realistischer gaat het eraan toe bij de workshop *Samenwerking tussen verschillende belangengroepen*. De stoelen staan in een cirkel rond een tafel waarop petten liggen. Op de petten staan woorden als 'natuur', 'beroepsvisser' en 'sportvisser.' Tijdens de workshop mogen een aantal deelnemers in de huid kruipen van de andere belangengroep. De sportvisser wordt een beroepsvisser, en de secretaris kruipt in de huid van de voorzitter. Hierdoor kan men zich beter inleven in de positie en denkwereld van een ander.

In de workshop *Communicatie met de achterban* wordt gewerkt met een zogenoemde communicatiematrix. Dit is een schema waarin alle doelgroepen waar een VBC mee te maken heeft zijn opgesomd. Van elke doelgroep moet een inschatting gemaakt worden van het belang ervan voor het functioneren van de VBC. Al snel wordt duidelijk dat er veel meer doelgroepen voor een VBC zijn, dan aanvankelijk gedacht. Dat maakt het

nodig om prioriteiten te stellen. Conclusie is dat het onderwerp communicatie tijdens elke VBC-vergadering aan de orde zou moeten komen. Daarbij dienen dan wel duidelijke afspraken gemaakt te worden over wie wat gaat doen, op welke manier en wanneer.

In een andere zaal wordt serieus overleg gevoerd. Bij de workshops voor de rol van de voorzitter en van de secretaris worden vooral ervaringen uitgewisseld. Hierbij worden steekwoorden op spreadsheets geschreven wat de rol van de secretaris of voorzitter en waar de uitdagingen liggen. 'Humor als afvang van spanningen', 'Spiegel voorhouden aan deelnemers', 'belangen verduidelijken', 'mensen bij elkaar brengen' en 'stimuleren van kennis' zijn enkele steekwoorden die bij de rol van voorzitter zijn opgeschreven. Daarnaast moet de voorzitter een coach en procesmanager zijn en de voortgang van het visplan monitoren. Al snel wordt het in de groep duidelijk dat het hebben van een visplan rust geeft in een VBC. Het dient als een fundering waarop gebouwd kan worden. Er dient ook niet te kritisch naar een visplan gekeken te worden, want het is een groeiplan dat zich steeds moet aanpassen. "Een visplan moet groeien. Je begint met een glasaal om later een dikke paling uit het water te trekken," zegt een deelnemer eerder in een workshop.

Eerder in de ochtend zei een voorzitter van een VBC dat het belangrijkste werk binnen een VBC gedaan werd door de secretaris. En op de spreadsheet staat onder het kopje "Rol" dan ook 'belangenbehartiger', 'zorgen dat vergaderingen plaatsvinden en lopen', 'lobbyen voor visplan' en 'vrede bewaren'. De secretarissen zijn vooral benieuwd hoe andere VBC's werken. Er worden vragen gesteld over de hoeveelheid vergaderingen (gemiddeld vijf keer per jaar), de duur van de vergaderingen (gemiddeld drie uur) en waar andere VBC's geld vandaan halen. Wanneer een secretaris verteld over een excursie met de VBC, reageert een andere secretaris met ietwat ironie in zijn stem: "maar dat is gewoon een leuke VBC. Jullie hebben geld voor dit soort dingen." Waarop gereageerd wordt dat geld geen garantie is voor een goed visplan, maar dat dit het aanloopproces naar een visplan wel een stuk vergemakkelijkt.

Donderwolken en hartekreten

Na de workshops worden alle deelnemers weer naar de zaal geroepen waar de dagafsluiting plaatsvindt. Deze dagafsluiting bestaat uit een 'contactoefening' zoals de voorzitter het noemt. Iedere deelnemer moet iemand vinden die hij of zij nog niet kent en van een andere belangengroep is. Samen moeten ze of een donderwolk of een hartenkreet voor het proces verzinnen. Een donderwolk is voor een negatieve conclusie, de hartenkreet voor een positief geluid.

Tijdens het rumoer dat volgt, worden er meer hartekreten uitgedeeld, dan donderwolken. Maar de deelnemers die donderwolken kiezen, zijn er, hevig nee schuddend en gebarend, beter uit te pikken. Ook wordt er soms lang getwijfeld aan het feit of een uitspraak nu een donderwolk of een hartenkreet is. Wanneer de donderwolken en hartekreten zijn opgeschreven, vraagt de dagvoorzitter een aantal mensen deze voor te lezen. Een panel bestaande uit Albert Vermuë van het ministerie van LNV, Joop Bongers van Sportvisserij Nederland en Doede Visser, Combinatie van Beroepsvisserij, heeft zijn stoelen al naar het publiek gedraaid om erop te reageren.

De eerste hartenkreet wordt meteen met geklap ontvangen. De VBC's zouden moeten werken als een TGV, waarbij TGV staat voor Transparantie, Gunnen en Vertrouwen. Waarop Vermuë reageert dat het ministerie van LNV weinig kan gunnen, omdat visplannen door belanghebbenden in de regio gemaakt moeten worden. Ook op een volgende hartenkreet, die vraagt om duidelijkere criteria voor visplannen bij de minister kan Vermuë hetzelfde antwoord geven. "De randvoorwaarden zijn er en zullen in de toekomst in de regelgeving worden opgenomen. Maar u kent uw gebied, u kunt het visplan beter schrijven dan Den Haag," reageert hij enigszins lachend, maar wel serieus.

Een andere hartenkreet vraagt om een jaarlijkse VBC contactdag, en dan vooral met meer mensen die bij kunnen dragen aan een VBC. Joop Bongers van Sportvisserij Nederland reageert hierop dat de infrastructuur tussen de verschillende VBC's verstevigd moet worden en dat samen met de Combinatie van Beroepsvissers ernaar gestreefd wordt een volgende contactdag binnen twee jaar te organiseren.

Veel hartenkreten gaan over toenadering zoeken naar anderen belanghebbenden en respect tonen voor elkaar. "Goede samenwerking leidt tot goede verhalen", "Samen komen we er wel uit" en twee keer de hartenkreet "Respect" tonen aan dat er binnen de sport- en beroepsvisserij een wil is tot toenadering. Ook Joop Bongers vindt dat sport en beroep offensiever moeten zijn in het belang van de visstand.

Joop Bongers, Albert Vermuë en Doede visser reageren op hartekreten

Maar dat er toch ook oud zeer zit blijkt wel uit de volgende hartenkreet. Een vertegenwoordigster van een sportvisserijorganisatie roept op tot afschaffing van de Regeling Grote Vangtuigen omdat ook hengelsportverenigingen de visstand willen onderzoeken. Vanuit de zaal komt de felle reactie dat daarvoor beroepsvissers zijn aangewezen, en sportvissers de onderzoeksresultaten gratis aan waterschappen doorgeven. "Broodroof" wordt het genoemd. De beroepsvissers hebben het geld nodig. De dame in kwestie wordt uitgenodigd om eens mee op pad te gaan met een beroepsvisser. Zij verdedigt zich tegenover de beroepsvissers dat het hier om een bestaande praktijk gaat, waar de hengelsportvereniging al jaren het eigen viswater bemonstert en daardoor niet concurreert met beroepsvissers.

Na een enkele donderwolk, onder andere over de onzekerheid over het afschaffen van de waterschappen, wordt de middag afgesloten. Tijdens de gang naar het laatste drankje, de jas, de auto of de trein worden her en der nog wat handen geschud. De zin "ik wil je nog wel eens zien" wordt begeleid met een hartelijk gebaar. Aan de hangtafels in de hal wordt door sommigen nog lang nagepraat.

Dit verslag, de verslagen van de workshops en de presentatie zijn te vinden op:
www.visstandbeheercommissie.nl

Colofon:

Dit verslag is een uitgave van:

Sportvisserij Nederland
 Postbus 162, 3720 AD Bilthoven
www.sportvisserijnederland.nl

en

Combinatie van Beroepsvissers
 Postbus 72, 2280 AB Rijswijk
www.combinatievanberoepsvissers.nl